

Minimale bedrijfsleidersbezoldiging : Afzonderlijke aanslag van 5% geschrapt!

Wesley De Visscher, Attaché VBO

Met de val van de regering heeft het parlement meer macht naar zich toe getrokken. Nu de verkiezingen in aantocht zijn, heeft elke partij haar verlanglijstje bekendgemaakt en alvast enkele wetsvoorstellen neergelegd. Verrassend genoeg is in de Commissie Financiën van 19 maart 2019 een wetsvoorstel van de PS goedgekeurd “houdende opheffing van de sanctie wegens niet-voldoende bezoldiging aan de bedrijfsleider”. Daarmee sneuvelt een van de meest ophefmakende maatregelen uit de hervorming van de vennootschapsbelasting (Parl. St. Kamer 2018-19, nr. 54-2920/1).

Die afzonderlijke aanslag van 5% was een van de compenserende maatregelen bij de hervorming van de vennootschapsbelasting. Door de hervorming daalt het nominaal tarief van 33% naar 29% in 2018 en 25% in 2020. Omdat dat leidde tot een groeiend verschil tussen de personenbelasting en de vennootschapsbelasting, leek het de regering belangrijk om te strijden tegen eventuele vervennoetschappelijking.

Daartoe werden twee maatregelen genomen. Om te beginnen werd de minimumbezoldiging voor bedrijfsleiders opgetrokken van €36 000 naar €45 000. Kleine vennootschappen (in de zin van art. 15 §1 tot 6 W.Venn) hebben recht op een verlaagd tarief van 20% op de eerste schijf van €100 000 aan belastbaar inkomen op voorwaarde dat ze aan één bedrijfsleider een bezoldiging van ten minste €45 000 hebben toegekend in het belastbaar tijdperk. Het bedrag mag lager zijn dan €45 000 op voorwaarde dat het in dat geval minstens gelijk is aan het resultaat van het belastbaar tijdperk.

[speciale aanslag voor vennootschappen die bedrijfsleider te weinig betalen: 5% op ‘tekort’]De afzonderlijke aanslag van 5% vormde het tweede onderdeel in de strijd tegen vervennoetschappelijking (art. 59 wet tot hervorming van de vennootschapsbelasting van 25 december 2017). De aanslag werd gevestigd op het ‘tekort’ aan uitbetaalde bedrijfsleidersbezoldiging. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat de afzonderlijke aanslag in de eerste fase (aanslagjaren 2019 en 2020) 5% bedroeg en zou stijgen naar 10% vanaf aanslagjaar 2021. Die getrapte invoering moest vennootschappen de kans geven om hun bezoldigingspolitiek aan te passen. De afzonderlijke aanslag gold voor alle vennootschappen, niet alleen kleine, en was ook van toepassing op Belgische inrichtingen van buitenlandse vennootschappen (art. 233 lid 3 WIB 92).

[geplande verhoging tot 10% was al ingetrokken]De maatregel, die van in het begin voor vragen en interpretatieproblemen zorgde, werd daarna nog gewijzigd (art. 12 wet van 30 juli 2018 houdende diverse bepalingen inzake inkomstenbelasting). De verhoging naar 10% werd ingetrokken (art. 41). Als gevolg van de nog geldende aanvullende crisisbijdrage bedraagt de afzonderlijke aanslag vandaag dus 5,1% en vormt die een aftrekbare beroepskost (art. 198 §1 1° WIB 92)

Er waren wel twee uitzonderingen. Voor kleine vennootschappen was en is de afzonderlijke aanslag niet van toepassing vanaf de eerste vier boekjaren vanaf hun oprichting.

Ook voor verbonden vennootschappen werd een uitzondering ingevoerd. De minimale bezoldiging werd voor verbonden ondernemingen op in totaal €75 000 gebracht (art. 219^{quinquies} §6 al. 1 WIB 92) en is verschuldigd door de vennootschap die het hoogste bedrag aan belastbaar inkomen heeft aangegeven (art. 12 3° wet van 30 juli 2018). Voor verbonden vennootschappen volstaat het dus dat voldaan is aan de bezoldigingsvoorwaarde in hoofde van één van de gemeenschappelijke bedrijfsleiders. Zo werd vermeden dat in elke verbonden vennootschap een bezoldiging van €45 000

moest worden toegekend. Zonder die bepaling zou eenzelfde bedrijfsleider van twee verbonden vennootschappen een minimumbezoldiging van minstens €90 000 moeten krijgen.

Dubbele sanctie

Groepen werden plots geconfronteerd met een extra belasting, enkel en alleen omdat ze vele verschillende vennootschappen gebruiken, wat perfect legitiem kan zijn. De wetgever was blijkbaar ook vergeten dat er al zoiets als een vennootschapsbijdrage bestaat. Die “eenmalige” bijdrage, ingevoerd op 1 juli 1992, brengt nog steeds jaarlijks grosso modo €210 miljoen op voor de Schatkist.

[afzonderlijke aanslag komt bovenop verlies van kmo-tarief]Voor kleine vennootschappen was de afzonderlijke aanslag sowieso problematisch. Zoals de toelichting bij het wetsvoorstel correct stelt, dreigden zij geconfronteerd te worden met een dubbele sanctie als zij niet voldoende bezoldiging betalen aan de bedrijfsleider. Zij hebben niet alleen geen recht op het lagere tarief van 20% op de eerste €100 000 winst, maar krijgen ook nog de afzonderlijke aanslag van 5% erbovenop. **De indieners van het wetsvoorstel zeggen niet te begrijpen waarom kleine vennootschappen zo hard worden aangepakt.**

Kortom, de afzonderlijke aanslag van 5% leek enkel een bijkomende maatregel tegen vennootschappen, niet tegen vervenootschappelijking.

Complexiteit

[stortvloed aan parlementaire vragen]De maatregel lokte bovendien tal van parlementaire vragen uit. Zo was er de vraag of enkel bedrijfsleiders/*natuurlijke personen* in aanmerking kwamen. Vennootschappen hebben in vele gevallen namelijk een bestuursorgaan dat uitsluitend bestaat uit andere *vennootschappen*. Die interpretatie was niet naar de zin van de fiscus. De wetgever verduidelijkte daarom dat de sanctie *altijd* van toepassing is, ook voor vennootschappen zonder bedrijfsleiders/*natuurlijke personen* (*Parl. St.* Kamer 2017-18, nr. 54-3147/1, commentaar op art. 11 al. 1 wet van 30 juli 2018).

[reparaties]De afzonderlijke aanslag moest samen met het optrekken van de minimumbezoldiging €120 miljoen opbrengen op kruissnelheid. Maar als men via kunst- en vliegwerk een complexe bepaling invoert waarvoor vervolgens, bij wijze van spreken, een circulaire, een FAQ, een instructie en tientallen parlementaire vragen nodig zijn om hem te begrijpen, kan men zich afvragen of het sop de kool wel waard is. Als men de vervenootschappelijking wil aanpakken, is het logischer de personenbelasting interessanter te maken voor ondernemers in plaats van nieuwe complexe belastingen te verzinnen. **Vereenvoudiging van de fiscaliteit was tenslotte ook een van de bedoelingen van de hervorming...**

[heffing gewoon geschrapt uit WIB]Het wetsvoorstel houdt simpelweg in dat artikel 219^{quinquies} uit het WIB 92 geschrapt wordt. De heffing van 5% zou daardoor verdwijnen, voor alle vennootschappen. Maar de minimale bedrijfsleidersbezoldiging als voorwaarde voor het verlaagd tarief blijft wel bestaan.

[wachten op plenair]De afschaffing van de maatregel is momenteel enkel goedgekeurd in de Commissie Financiën. Het is nu wachten totdat de plenaire vergadering het wetsvoorstel goedkeurt. Naar verwachting zal dat geen probleem vormen. Er is momenteel geen inwerkingtreding bepaald in het wetsvoorstel. Daarover zouden bijkomende verduidelijkingen op komst zijn.